

های دیگر بود و در عمل تهدیدی بزرگ علیه دولت های این کشورها در پیوستن به سیاست ماجراجویانه آمریکا بود. تظاهرات ۱۴ فوریه و پیش از آن گزارشات بازرسان سازمان ملل در عراق، هر دو واقعیت هائی بودند که نشان دادند نه فقط سازمان ملل به حل مسالمت آمیز بحران عراق امیدوار است، بلکه مردم جهان خواستار حل این بحران از طرق سیاسی هستند.

جنبش صلح که قبل از وقوع جنگ شکل گرفته است و خود به عامل بازدارنده جنگ تبدیل می شود، نه آلوده به ضد آمریکانیسم است و نه تحت شعارهای ایدئولوژیک سازمان یافته است. این جنبش با تمام رنگارنگی آن از برندگان جوئز نوبل تا نویسندگان و هنرمندان، از کلیسا تا احزاب مترقی و از سازمان های اجتماعی تا اتحادیه های کارگری را در بر می گیرد و هیچ خواستی جز پاسداری از صلح و مخالفت با راه اندازی جنگ ندارد و روشن است که تا این جا و در طی همین چند ماه گذشته به یکی از عوامل مهم و تاثیر گذار در روند مسائل مربوط به عراق موثر بوده است و موضع تلاش برای ادامه راه حل های صلح آمیز را تقویت نموده است.

روز چهاردهم فوریه میلیون ها نفر در اقصی نقاط جهان به خیابان ها رفتند تا از بروز جنگی که دولت آمریکا با توسل به هر وسیله ای در صدد تحمیل آن به جامعه بین المللی است، جلوگیری نمایند. ابعاد این تظاهرات میلیونی نشاندهنده این واقعیت است که جامعه بین المللی نه فقط از خطرات یک جنگ و آثار مخرب آن بر زندگی انسان ها آگاه است، بلکه با هرگونه تصمیم گیری دولت ها برخلاف افکار عمومی ملت های خود مخالفت فعال می کند. ابعاد تظاهرات روز ۱۴ فوریه در کشور هائی که دول متحد دولت آمریکا در راه اندازی این جنگ مثل دولت بریتانیا، اسپانیا و ایتالیا بمراتب گسترده تر از کشور

اطلاعیه

علیه جنگ و دیکتاتوری، برای صلح و دموکراسی!

جهان در میان بهت و ناباوری به سوی یک جنگ هستی سوز در خاورمیانه پیش می رود. دولت آمریکا و رئیس جمهور آن علی‌رغم تاکیدات سازمان ملل بر ادامه روندهای سیاسی برای خلع سلاح دولت عراق و با وجود مخالفت افکار عمومی، همچنان بر طبل جنگ می کوبد و با تمام قوا سرگرم تدارک حمله نظامی و ایجاد کانون آتشی خانمان سوز دیگر در منطقه خاور میانه است. هدف این لشکر کشی تغییر رژیم صدام حسین به منظور اعمال سلطه فائقه بر منابع نفتی و فراتر از آن تغییر جغرافیایی سیاسی در این منطقه جهان حتی به بهای نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد است.

مردم خاور میانه و عراق سال هاست که در میان آتش و دود جنگ زیسته اند و مصائب آنرا با گوشت و پوست خود حس کرده اند. و خواهان آرامش و صلح و آزادی هستند. گره بحران عراق به دست مردم آن کشور گشودنی است. جامعه بین المللی توان آن را دارد که با فشار به حکومت عراق به حاکم شدن مردم بر سرنوشت شان کمک کند و با پشتیبانی از حکومت برخاسته از اراده مردم، به حق انتخاب آنان احترام گذارد. به نظر ما تنها حکومتی قادر به پاسداری از صلح و آرامش در عراق است که برخاسته از اراده خود مردم عراق باشد.

ما همصدا با افکار عمومی مردم جهان و جنبش بین المللی برای صلح خواهان حل مساله عراق از طرق سیاسی و اجتناب از تحمیل جنگ دیگری بر مردم عراق و دیگر ملل منطقه هستیم. جنگی که مستقیماً در همسایگی ما و علیه منافع ملی مردم کشور ما در تدارک است. ما از همه ایرانیان صلح دوست و آزادیخواه دعوت می کنیم که همگام با تمام نیروهای مترقی در سراسر جهان، جنبش صلح را تقویت کنند. جنبشی که هر روز گسترده تر می شود و صدای آن در اقصی نقاط جهان می پیچد و طنین آن تاکنون نیز جنگ افروزان را در اجرای نقشه های شوم شان با مشکل مواجه ساخته است. با شرکت فعال در این جنبش به مقابله با جنگ برخیزیم.

زنده باد صلح - زنده باد آزادی

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۲۴ بهمن ۸۱